

Интересантна ствар се дешава у нашем јавном простору. Положај Србије, њена војна неутралност, сигуран пут ка Европској унији и јасно опредељење за пријатељске односе са Русијом – све то, изгледа, више смета појединцима у Србији, него било коме у свету.

Земља која је успешно окончала своје председавање ОЕБС-ом, која се изборила да у УН не буде усвојена резолуција о Сребреници, која је спречила улазак Косова у Унеско, свакако није земља која има озбиљних спољнополитичких проблема.

Напротив, само са јаком спољно политичком позицијом могуће је остварити ове успехе, задржати притом пријатељске односе са свима, и избећи све опасности које било које одређивање, према било којој теми, данас носи са собом.

Но, неки у Србији, изгледа, у то не верују. Зато је настала и читава гужва око наших односа са НАТО-ом, иако су они установљени и добрим делом одређени годинама пре него што је ова влада могла да буде и замишљена.

И одједном су по Србији поново почеле да звече тешке речи, попут „издаје“, и да лупају национална звона оних који су та звона одавно однели са Косова на неко сигурније место.

Но, да не бисмо падали у транс безразложног правдања и истих таквих заклетви, хајде да, још једном, бар пробамо, да објаснимо то – Србија, НАТО, ЕУ, Русија.

Прво, Србија је независна и војно неутрална земља и то ће и да остане. НАТО је војна организација која се налази у читавом нашем окружењу, као и на Косову, и свако одбијање сарадње с њом било би не само глупо, него би и, суштински, представљало праву издају националних интереса.

Ако од НАТО-а зависи безбедност Срба на Косову, разговараћемо са НАТО-ом сваког дана и омогућити им да на то Косово, на којем штите наше људе, стигну у најкраћем могућем року. Све друго било би играње са животима и безбедношћу наших на Косову и Метохији

Ова влада нема простора ни за аматеризам, ни за авантуризам, и неће се тиме ни бавити. Ако од НАТО-а зависи безбедност Срба на Косову, разговараћемо са НАТО-ом сваког дана, сваког сата, и омогућити им да на то Косово, на којем штите наше људе, стигну у најкраћем могућем року и без икаквог ометања. Зато што би свако друго понашање било играње животима и безбедношћу, не нас, него наших сународника на Косову и Метохији.

НАТО је, такође, војни пакт у којем су готово све чланице Европске уније, организације ка којој идемо без одлагања и одступања.

Правити се луд на ту чињеницу, поново би било неодговорно и искључивало би из наше спољне политике сваку рационалност и било какво промишљање сопствене будућности.

Ни на то ова влада нема права. Нити било која друга, ако јој је стало до свог народа и своје земље.

Зато – да, наставићемо да сарађујемо с НАТО-ом, у оквирима нашег Устава, који нам налаже да останемо војно неутрални.

И пробаћемо да, из те сарадње, извучемо најбоље за нашу земљу – од нових технологија, до нове сарадње у областима важним за нашу привреду и радна места у њој.

Тakoђе, на исти начин наставићемо да сарађујемо и са Русијом и са њеним оружаним снагама. У нашем интересу, искључиво, водећи притом рачуна и томе да они не угрозе наше пријатељство, ни са једним од, само тренутно, супротстављених полова у светској арени.

За крај – нико, ни Русија, ни НАТО, ни ЕУ, немају апсолутно ништа против овакве позиције Србије. Штавише, поштују је, уважавају и труде се да не ураде ништа што би је могло компромитовати.

Нема притисака, другим речима, нити било каквих захтева који би ову позицију Србије отежали и угрозили. Србија, баш оваква каква је, потребна је свим странама.

Осим неким, у самој Србији. Они би да је одреде и сврстају. Због себе, а не због Србије.

И то им неће проћи.

Министар спољних послова и први потпредседник Владе Републике Србије